

Israelsmissionens Avis

EVANGELIET OG DEN JØDISKE VERDEN

NR. 6 DECEMBER 2009

MISSION OG VACCINATION

Biskop Steen Skovsgaard har været på visitations-rejse til Israel og bl.a. besøgt Israelsmissionens udsendinge. Læs hans refleksioner om mission på midtersiderne.

UNGE I LONDONS JØDERS FODSPOR

En lille håndfuld fra Israelsmissionens Unge besøgte bl.a. Jews For Jesus i London. Læs om turen på side 8.

"...Jeg beder af hele mit hjerte til Gud om at jøderne må blive frelst" (Rom 10,1)

Norsk Israelsmission – 60 år i Israel

Den 21. november 1949 kom Den Norske Israelsmissions missionær Magne Solheim til Israel. Han og hans kone havde været udsendinge i Rumænien, men efter Anden Verdenskrig var det umuligt at fortsætte arbejdet dér. Med Solheims ankomst begyndte en ny fase i Den Norske Israelsmissions historie.

Den Danske Israelsmission kom til Israel nogle få år senere med udsendelsen af Anker Gerding og familie, som arbejdede i forbindelse med den skotske skole i Jaffo.

Gennem alle årene – ikke blot i Israel, men også her i Norden – har der været et tæt samarbejde mellem den norske og danske Israelsmission.

Vi har gennem alle årene været de små. Desto større er vores taknemlighed over samarbejdet og inspirationen, vi har fået gennem dem.

Ikke mindst har samarbejdet om Ebenezer-hjemmet, Caspari Center og Joint Mission to Israel været givende for os.

Vi ønsker tillykke med de 60 år i Israel og er overbevist om, at det gode samarbejde vil fortsætte i fremtiden.

Kai Kjær-Hansen

KORT FØR ADVENT I 1944 BLEV ISRAELSMISSIONENS REJSESEKRETÆR EGON JOHANNESSEN OFFER FOR ET CLEARINGMORD. 65 ÅR EFTER BØR DET STADIG MINDES.

Glædelig jul – død til trods

Af Kai Kjær-Hansen,
formand for Israelsmissionen

"Og så – et pludseligt skud, – og alle de store forventninger blev sønderslået." Skrevet i julenummeret af Israelsmissionens blad i 1944. På forsiden er en artikel med titlen "Glædelig Jul". Og derefter inde i bladet meddelelsen: "Egon Johannesen er død." Detaljer om skuddet og dødsårsagen kunne man ikke bringe dengang under besættelsen.

De måtte komme senere. Men den, der dengang havde øjne at læse med, forstod, hvad der var sket med Israelsmissionens rejsesekretær. Ordene "et pludseligt skud" var signal nok. Men: "Glædelig jul" – død til trods!

Det var et clearingmord, clearing, dvs. afregning fra den tyske besættelsesmagts side på danske personer som gengæld eller erstatning for modstandsbevægelsens attentater mod tyskere eller danskere, der samarbejdede med

tyskerne. Det første clearingmord i Danmark fandt sted i januar 1944 – og gik ud over Kaj Munk. Hævndrabet på Egon Johannesen blev begået af Brøndum-Banden – den mest berygtede tysk-danske terrorgruppe under besættelsen.

Den 24. november 1944 om aftenen sad Egon Johannesen og hans kone i deres lejlighed i Brønshøj i København og ventede besøg af nogle gode venner. Det ringede på døren. Han gik hen til døren i den tro, at det var de ventede venner, der var kommet. En god aften i venners lag lå foran dem. Han åbnede døren og udenfor stod nogle ukendte mænd, som tømte deres revolvere i ham for øjnene af hans kone. Kort efter var han død. Kort tid før advent.

Han fik mindre end ét år i Israelsmissionens tjeneste.

Guldmedalje og Israelsmission

Egon Johannesen var per 1. december 1943 blevet ansat som rejsesekretær i Israelsmissionen. I sin studietid havde han været med i Studenternes Missionskreds og

havde særlig interesse for Israelsmission. Som 23-årig fik han i 1942 Københavns Universitets guldmedalje for et gammeltestamentligt emne. Året efter tog han embedseksamen med det højeste antal points, der indtil da var blevet givet efter den "nye ordning". En videnskabelig karriere lå foran ham. Han valgte Israelsmissionen som rejsesekretær. Forhåbningerne til ham i Israelsmissionen var store. Ind i mellem sine rejser fik han tid til at arbejde videre med sine studier med en doktorgrad for øje. "Og så – et pludseligt skud ..."

Der var en sammenhæng mellem hans virke for jøder og hans død. Han havde som student været aktiv i oktober 1943 i forbindelse med at redde danske jøder ud af Danmark. Han rejste i 1944 rundt omkring i Danmark og talte åbent Israelsmissionens og jødernes sag – et forhold som gjorde, at han kunne være på den liste over folk, som besættelsesmagten kunne "afregne med" for deres døde.

Deo soli gloria

En mindegudstjeneste blev afholdt i Simeonskirken i København tre dage efter hans død. Uden annoncering – det gik fra mand til mand – var kirken prop-

fyldt, biskop, 25-30 præster og de fleste fra Det Teologiske Fakultet samt venner og familie. Herefter kørte rustvognen til Københavns Hovedbanegård, hvor toget skulle føre kisten til Langå, hvor han og hans kone kom fra. Den 1. december 1944 blev han gravlagt i Langå. Dannebrog var på halv i byen, og i butiksvinduerne stod: "På grund af begravelse er forretningen lukket fra kl. 1-4". Efter besættelsen blev en mindesten sat op af Israelsmissionen. Datoerne vidner om alder: 1918 -1944. Påskriften lyder: Deo soli gloria. Altså 26 år og "Gud alene æren".

Midlerne til denne mindesten var indkommet fra Israelsmissionens venner. Og der var flere penge, end der var brug for til mindestenen. Hans kone ønskede, at de 609,68 kroner, der var i overskud, blev overført til kontoen for jødiske flygtninge, hvilket de blev.

Når Henry Rasmussen ti år efter fortæller herom, skriver han afsluttende:

"Hans navn vil aldrig blive glemt i Den Danske Israelsmission. Indtil nu er han vor første og eneste martyr. Talenter, som han havde dem, er det kun givet ganske få at eje, men gid vi alle i denne tjeneste må bruge, hvad vi har, som han brugte sine."

JULEGAVE

En pæn del af årets budget plejer at komme ind i december måned.

Sådan er det for Israelsmissionen og andre missionselskaber.

Vi håber, at også Israelsmissionens venner vil betænke os med en god julegave. Benyt evt. girokortet i avisen.

På forhånd tak for en gave!

Herrens nærhed – hver dag

Af Bodil F. Skjøtt

Det var ved morgenandagten på Ebenezer-hjemmet i Haifa. Jeg var der i anledning af et møde i den internationale bestyrelse for hjemmet. For øvrigt det sidste møde af den slags, for når vi mødes igen i maj måned 2010, er den internationale bestyrelse blevet afløst af en lokalvalgt bestyrelse, der i fremtiden skal træffe beslutninger om hjemmets drift og fremtid.

Hver morgen mødes de beboere og medarbejdere, som har mulighed for det, til andagt en halv time inden morgenmaden klokken otte. Jeg fandt mig en plads ved siden af Heinrich Pollack – eller Heinz, som han kaldes. Han genkendte ikke mig,

men da vi efter andagten havde mulighed for at tale sammen, ville han alligevel vide, hvem jeg var. Jeg havde talt til ham, som om vi kendte hinanden, hvilket vi da også gør. Jeg har brugt ham flere gange på Caspari Center, når vi skulle have en til at fortælle – på skandinavisk – om den messianske bevægelse i Israel og det at være messiansk jøde. Heinz forklarede mig, at han nu også ser meget dårligt. Hørelsen har det været sløjt med i mange år. I det hele taget er Heinz et menneske, som kender til det at miste. Det er ikke så underligt, når man er født i 1913 og altså er blevet 96.

Tyskland – Sverige – Israel

Han er jøde født i Berlin ind i en liberal jødisk familie. Som 8-årig valgte han selv at blive døbt, og i 1939 mistede han sit fædreland, da flygtede han til Sverige. Her lærte han sig svensk og blev

officer i Frelsens Hær. I 1971 immigrerede han til Israel og her traf han Gabriella, jødinde fra England og også Jesus-troende. De blev gift i 1973, og derefter så man aldrig den ene, uden at den anden også var med. Indtil Heinz i 2002 mistede sin Gabriella. Siden da har han mistet sin hørelse så meget, at han ikke længere deltager i den fælles samtale ved bordet. Synet er nu også så svagt, at han ikke længere slår op i sangbogen, når der synges ved morgenandagten. Til gengæld kan han mange af sangene udenad.

Hvem giver og modtager?

Heinz kunne heller ikke genkende mig, men da jeg fortalte om vores fælles oplevelser i Jerusalem, var hukommelsen god nok til, at han genkaldte sig dem. Han fortalte, at han nu ikke længere kunne læse og heller ikke svare på de breve, han

Beboere på Ebenezer-hjemmet, som endnu kan høre og se, hvilket Heinz Pollack ikke kan.

fik. Hånden rystede for meget. "Men", sagde han – og det blev for mig det bedste ved den morgenandagt – "hver dag glæder jeg mig over Herrens nærhed – every day I enjoy the nearness of the Lord". Han sagde det med en stemme og et smil på ansigtet, som lidt fik mig til at føle, at han lige nu var den af os to, der ejede mest. Og så fortsatte han med forventning i stemmen: "Og så er vi jo på vej mod det land, hvor vi får vores syn og hørelse igen og skal gense vore kære."

Jeg gik til mit møde i bestyrelsen, hvor vi bl.a. skulle diskutere næste års økonomiske tilskud til arbejdet på Ebenezer-hjemmet, og jeg tænkte, hvem er det lige, der er giver og modtager i dette forhold? Vel giver vi til Ebenezer-hjemmet, men i mødet med beboerne kan vi få et glimt af himlen.

Sådan er Guds mission: Et partnerskab, hvor vi møder op med åbne hænder, for alle har noget at give, og alle har noget at modtage.

Andagt

Af Jakob Wilms Nielsen, Jerusalem

Advent og løvhyttedefest

Det er adventstid. Advent betyder "komme". Vi venter på den kommende julehøjtid, hvor vi skal fejre Guds egen søns komme til verden. Advent er derfor på mange måder forventningernes tid.

I begyndelsen af oktober fejrede man her i Israel Sukkot, eller løvhyttedefesten, som er en af de store jødiske højtider om efteråret. Ved at læse lidt om denne jødiske højtid og om, hvordan den blev fejret på Jesu tid, faldt jeg over en lille baggrundshistorie, som kaster lys over et af Jesu udsagn på en meget fin måde.

Vand

I det første århundrede var der efter sigende tradition for, at folket samledes for at følge præsterne i procession fra templet ned til Siloadammen, hvor hver enkelt fyldte en skål med vand for at gå tilbage til tem-

plet og fylde det i store kar foran alteret. Der kan i denne tradition anes paralleller til vores adventstid. Traditionen markerede forventningen om regntidens snarlige komme med det vand, som alt liv afhang af.

Men samtidigt peger denne tradition også tilbage til løfter i Det Gamle Testamente om en tid, hvor folket ikke længere skal være afhængigt af regn fra himlen, men hvor der vil flyde vand fra templet i en stor flod, som skal strømme ud fra Jerusalem og skabe liv overalt, hvor den kommer (Se fx Ez 47,1-12 og Zak 15,8-9).

I Johannesevangeliet fortælles, at Jesus netop på denne dag for vandbæringsceremonien, som var løvhyttedefestens sidste og største dag, stod frem og råbte: "Den, der tørster, skal komme til mig og drikke" og "Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand" (Joh 7,37-39). Jesus tager på en meget fin måde forventningerne om vandet,

som skal flyde fra templet, og proklamerer, at disse løfter skal opfyldes i ham, men som så ofte før på en lidt anden måde end forventet.

Levende vand

Jesus taler ikke om fysisk vand, som skal vande markerne og give gode fiskesteder, som nok var det, som de, der kendte passagerne i Det Gamle Testamente, havde i tankerne. Nej, det vand, som kommer fra Gud, skal ikke komme fra det prægtige tempel i Jerusalem, men fra Jesus selv. Og det er jo faktisk ikke første gang i Johannesevangeliet, at Jesus erstatter templet med sig selv. I kapitel 2 taler han om, at templet skal ødelægges, men at han vil genopbygge det på tre dage. Og at det nye tempel, han vil bygge, skal være hans eget legeme, som efter tre dage i graven skal opstå igen til nyt liv. Vandet er ikke fysisk vand, men Helligånden, forklarer Johannes. Jesu egen ånd, som skal gives til

hans efterfølgere, og som i dem skal blive en kilde, der vælder med vand, der kan blive til nyt liv for verden.

Vi er som kirke Jesu legeme, og det "vand", som han kom med, og som giver liv, har vi fået del i

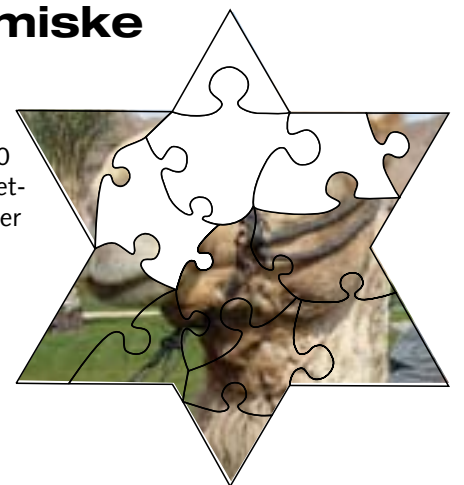
bl.a. for at kunne give det videre til liv for verden.

I adventstiden forbereder vi os på at fejre Jesu komme til verden, men lad os også være optaget af at give det liv, han kom med, videre til hinanden og til verden.

Det økonomiske puslespil...

Israelsmissionens budget for året 2009 er 2.300.000 kroner. Heraf er der budgetteret med 1.525.000 kroner som gaver.

Per 1. november er der i gaver indkommet 1.009.000 kr. - altså 66 procent af de budgetterede gaver.

Sekretariat

Sekretariat
Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
Tlf. 7456 2233
Kontorassistent
Jeanette Wind
@: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500

Hjemmeside.
www.israel.dk
Generalsekretær
Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276
Mobil 2371 8264
@: general@israel.dk
Ungdomssekretær
Se s. 8

Landsstyret

Formand
Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470
@: kkh@israel.dk
Næstformand
Forhenværende MF
Henning Lysholm
Christensen
Tlf. 9722 3148
@: lysholm@post10.tele.dk

FU-medlem
Sognepræst
Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121
@: poej@km.dk
Konsulent
Bent Jakobsen
Tlf. 7594 2991
@: bent.jakobsen@get2net.dk

Cand.mag.
Hanne Skjølstrop Mikkelsen
Tlf. 8730 3077
@: hanne@israel.dk
Redaktionel medarbejder
IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221
@: hedager@israel.dk

Sognepræst
Erik Nikolajsen
Tlf. 9712 0417
@: erni@km.dk
Sognepræst
Heinrich W. Pedersen
Tlf. 7588 3012
@: hwpe@km.dk

Udsendinge

Jaffo
Lisbeth og Christian
Rasmussen
Immanuel Church,
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016, Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
Fax: +972 3 682 6409
@: rasmussen@israel.dk

Israelsk soldat og Jesus-troende

Af Daniel Goldstein, Tel Aviv

Skolen husker jeg engang, jeg stod foran alle mine kammerater og læste en beretning om en soldat, der var blevet dræbt på Yom HaZikaron (mindedagen for de faldne). På den dag tuder alle luftalarmsirenerne over hele landet et minut for at give mulighed for et øjeblik stille refleksion. Hvert år, når jeg stod der i stilhed, tænkte jeg på, at jeg en dag ville få det privilegium at være i uniform på mindedagen.

I slutningen af gymnasiet skulle jeg til en række medicinske og psykologiske undersøgelser, og snart blev jeg indkaldt til hæren. Ikke længe efter, at jeg var begyndt på den grundlæggende træning til den kampenhed, jeg skulle indgå i, blev jeg klar over, at det, jeg så længe havde set frem til, mere var pligt end "privilegium og ære". Både fysisk og psykisk krævede det alt, hvad jeg havde i mig. Men gennem alt dette fik jeg et meget nært forhold til den lille gruppe, jeg gjorde tjeneste sammen med. På det tidspunkt var hæren omdrejningspunktet for hele mit liv.

Fysiske og psykiske mén

Min situation var ikke så meget anderledes, end den var for de fleste andre israelere i en lignende

Daniel Goldstein er åben om sin tro på Jesus som Messias – her har han lagt masker på sine soldaterkammerater.

situation. Men der var den forskel, at jeg kom fra en jødisk familie, der troede på Jesus som deres Messias. Jeg troede også på Jesus og forsøgte at leve mit liv i overensstemmelse hermed. De omstændigheder, jeg blev kastet ud i, mens jeg var i hæren, gjorde det meget vanskeligt, ja nærmest umuligt at gøre dette. Uden fællesskab med andre troende blev min tro sat på standby. Mine kammerater kunne godt mærke, at jeg var lidt anderledes, men det var sjældent, jeg sagde, hvad der var grunden til det.

Under militærtjenesten befinder soldaterne sig ofte i farlige situationer under operationer og kamphandlinger. Mange soldater får både fysiske og psykiske mén af disse situationer og bliver mærket af dem for livet. Det

gælder naturligvis også Jesus-troende soldater.

Lederen af det psykiske traumecenter siger til Jerusalem Post: "Når soldaterne hjemsendes, får de en sum penge og rådgivning mht. jobsamtaler, men ingen spørger til deres psykiske tilstand. De ser ud til at have det godt, og jeg er sikker på, at det gælder de fleste, men nogle lider i stilhed. De fleste af de soldater, der har problemer, søger ikke hjælp, selv om de har alle mulige symptomer."

Flere messianske jøder i hæren

I takt med, at antallet af messianske jøder vokser i Israel, er der også flere Jesus-troende i hæren. De kæmper med disse traumatiske situationer, og også

dagligdagen lægger pres på deres tro. Det at dele troen med dem, de gør tjeneste sammen med, kan have enorme personlige omkostninger, selv om det i mange tilfælde er en fantastisk mulighed for at vise andre, hvad Jesus kan betyde i et menneskes liv.

Efter at antallet af messianske jøder i hæren er øget, er der også blevet større opmærksomhed på deres situation blandt de Jesus-troende og i samfundet som sådan.

Nogle grupper af troende har mødtes og arrangeret programmer for at forberede de unge, inden de går ind i hæren; andre afholder stævner, der giver soldaterne mulighed for fællesskab og opbyggelse.

Fællesskab under og efter militærtjeneste

For et par år siden begyndte nogle mennesker i Tel Aviv at afholde bibelstudier for soldater fredag formiddag. Når de er

hjemsendt efter militærtjeneste, kan de mødes til fællesskab, bøn og studium af Bibelen. I dag mødes disse bibelgrupper to gange om måneden i en lille lejlighed i Tel Aviv.

Alle disse ting, man gør for soldaterne, er gode, men det er ikke nok. Der er brug for mere til at støtte de soldater; de oplever både traumatiske og dagligdags situationer, som får dem til at stille spørgsmålstejn ved deres tro. Forhåbentlig vil alle disse anstrengelser for de Jesus-troende soldater lægge grunden for et større støttenetværk. Vi har brug for, at de troende både i og uden for Israel er bevidst om, at en troendes militærtjeneste er en af de mest belastende perioder i hans eller hendes liv. De har brug for megen støtte og for at vide, at de ikke er alene.

Endnu hårdere end militærtjenesten selv er den første tid efter ens tilbagevenden til det "normale" liv. For mange kræver det års søgen og hektisk rejseaktivitet, før de kommer til rette med, hvem de selv er, og hvem Gud er for dem.

Israelsmissionens 125-års jubilæum

Lørdag den 20. marts 2010 fejrer Israelsmissionen sit 125-års jubilæum ved en stor missionsfest i Christiansfeld.

Der bliver et formiddagsprogram, der begynder klokken 10. Eftermiddagens program

begynder klokken 13, mens aftenprogrammet begynder kl. 19.

Reserverer allerede nu dagen. Udførligt program følger i februar-avisen.

Gerningsmand fundet

Ved purim-festen 2008 blev en pakke afleveret til den messiansk-jødiske familie Ortiz i Israel. Den 15-årige søn Ami åbnede den. Den indeholdt en bombe. Lægerne kaldte det et mirakel, at Ami overlevede. Nu er gerningsmanden pågrebet. Jerusalem Institute of Justice har udsendt følgende meddelelse.

David Ortiz, far til Ami, lader tilgive velsen råde

Ultraortodoks aktivist vedgik bomben møntet på Ortiz-familien

Jerusalem Institute of Justice vil hermed lykønske det israelske politi og sikkerhedstjenesten for deres pågribelse af Yaacov "Jack" Teitel, aktivisten der beskriver sig

selv som anti-missionær og som vedgik bombeangrebet mod Ami Ortiz den 20. marts 2008. Ud over sine voldelige aktiviteter rettet mod messianske jøder indrømmede den 37-årige tidligere amerikanske marineinfanterist, men nu ultraortodoks jøde, at han havde begået adskillige andre forbrydelser deriblandt mordet på mindst to palæstinensiske arabere og forsøget på at myrde den prisvindende historieforsker Ze'ev Sternhall.

Denne religiøst motiverede forbrydelse er det direkte resultat af daglige hadske udfald, som

uden indblanding udbredtes af ultraortodokse ekstremister mod mindretalsgrupper i Israel – udelukkende på grund af deres tro og religiøse tilhørsforhold. Disse samme ekstremister, der ikke anser Israel for en legitim stat, fordi landet ikke er et rabbinsk teokrati, opdanner bevidst til vold og forfølger uskyldige borgere blot fordi disse mindretal ikke passer ind i deres forkvaklede definition af, hvem der er jøde. Ja, retsforfølgelsen af Jack Teitel er så sandelig en milepæl for det israelske demokrati.

Den sørgelige kendsgerning

er, at kort før denne religiøst motiverede forbrydelse i Ariel blev der i hele kvarteret opsat plakater, der tilskyndede til had mod familien Ortiz, en handling der blev ignoreret af ordensmagten. Det er umuligt at overse den mulighed, at Jack Teitel fik sin onde motivation til at myrde familien Ortiz fra netop disse plakater.

Vi har behandlet flere hundrede sager om diskrimination og chikane af borgere på grund af deres religiøse tilhørsforhold. Desværre bliver sådanne plakater hver eneste dag slået op på vore gader af denne marginale strøm af ultraortodokse aktivister. Derfor opfordrer vi det israelske politi til at fortsætte det gode arbejde, som de har begyndt ved at efterforske og udrydde kriminel adfærd. Helt bogstaveligt er "skriften allerede på væggen" med henblik på næste religiøst motiverede forbrydelse.

© Jerusalem Institute of Justice

Avisen

Jerusalem
Jakob Wilms Nielsen
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. +972 77 5324 254
@: jakobwn@israel.dk

Volontører i Jaffo
Elisabeth og David Serner
@: elisabethserner@gmail.com

Conny og Thomas Rasmussen
@: connyogthomas@gmail.com

Volontørkoordinator i Israel
Lise Bach Nielsen
@: lisebn@israel.dk

Musalaha
Louise Vibjerg Thomsen
@: louise_v_thomsen@hotmail.com

Evangeliet og den jødiske verden
Oplag: 5.000
ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion
Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt

Kai Kjær-Hansen
(ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup
Tlf. 8622 6470
@: dimavis@israel.dk

Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale postkontor, hvor efter Israelsmissionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark. Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionen.

Layout: Orla Møller, Ydre Missions Hus
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s
7830 Vinderup

Biskop Steen Skovsgaard har på vegne af Dansk Sømands- og Udlandskirker (DSUK) været på visitats i Israel og bl.a. besøgt Israelsmissionens udsendinge Christian Rasmussen og Jakob Wilms Nielsen, som han tidligere på året ordinerede.

UDDRAG AF BISKOPPENS RAPPORT

De små lysglimt og Israelsmission

Af Steen Skovsgaard

Selvom Israelsmissionen er en lille organisation, er jeg ikke i tvivl om, at det er et vigtigt arbejde, der gøres. Der er hele tiden flere sider at forholde sig til politisk, religiøst, historisk og kulturelt. Midt i dette fantastiske, smukke, forargelige, fredfyldte og konfliktfyldte land befinder Israelsmissionen sig som en lille brik.

Det er en organisation, som ønsker at give evangeliet tilbage til det folk, som vi som kristne har

modtaget det fra. Man arbejder ikke gennem aggressiv gademission, eller som et udefrakommende vestligt missionselskab, der har svar på alle spørgsmål; men man vælger først og fremmest at knytte til de mange forskellige grupper af messianske jøder, det vil sige jøder, som er blevet kristne, og som tror på, at den Messias, som forudsiges i jødedommen, var og er Jesus. Der er en intim sammenhæng mellem jødedom og kristendom.

Jeg spurgte den lutherske biskop Yunan, hvad han mente om Israelsmissionen og den opgave, som det missionselskab har påtaget sig. Han udtrykte stor respekt og sagde: "Selvom det er en lille organisation, så gør de et arbejde, som ingen andre gør. Det er en vigtig brik, et lille

lys-glimt her i landet, at der er nogle, som ønsker at møde jøder med evangeliet."

Et ubetydeligt glimt på nattehimmelen?

Naturligvis kan man indimellem spørge sig selv: Hvad nytter det? Hvad nytter mit lille bidrag, mit lille åndedrag, min lille indsats i og for verden? Har det overhovedet nogen betydning? Er det andet end en dråbe i havet eller et ubetydeligt glimt på nattehimmelen?

Hvis man har det sådan, kan det vække én til eftertanke at besøge holocaust-museet. Her er der bl.a. et monument til minde om de mange børn, som døde under Anden Verdenskrigs jødeudryddelser. Når man går ind i mørket, er der en stemme, der læser

Biskop Skovsgaard sammen med den lutherske biskop Yunan i Jerusalem til reformationsgudstjeneste.

Biskop Skovsgaard skriver i sin rapport: "Det var i øvrigt første gang, at jeg havde den nye rejsebispekåbe på, som jeg fremover skal anvende ved mine tilsynsbesøg for DSUK. Dagen og anledningen kunne næppe have været mere velvalgt: At indvie den nye bispekåbe, med Lutherrosen på bagsiden, i Jerusalem og så endda på selve reformationsdagen, det kunne ikke være bedre!"

navnene op på alle børnene, som mistede livet, og længere inde kommer man ind i en stor søjlehal, som oplyses af tusindvis af små lys. Ved hjælp af spejle lyser og skinner de som stjerner oven over og rundt omkring én. Ser man nærmere efter, er det i virkeligheden kun fem små lys, som skaber det store lyshav.

Det er da mere end en tanke værd, at et sådant lille lys ved hjælp af spejle kan have så stor betydning, så hvis man slukker ét eneste lille lys, vil tusindvis andre gå ud.

Så lad os fastholde håbet og værne om de små lysglimt. Det gør de i Israel.

Mission og vaccination

Af Steen Skovsgaard

For mange år siden hørte jeg en tyrkisk imam på et offentligt møde sige, at han ikke havde problemer med kristen mission. "For," som han sagde, "I kan roligt missionere, det vil der alligevel ikke komme noget ud af. For muslimer er vaccineret imod evangeliet!" Reaktionen var spredt latter fra auditoriet. Jeg havde nu lidt svært ved at se det morsomme i det. For tænk at være vaccineret imod evangeliet!

Tænk at være vaccineret imod Guds kærlighed, som den kommer til udtryk i Jesus Kristus. Det er jo en forfærdelig tanke og bestemt ikke noget at le af. Men det er faktisk, hvad mange islammissionærer erfarer. Mission blandt muslimer er den vanskeligste opgave, man kan påtage sig, fordi der ofte er meget få resultater at fremvise.

Det samme kan dog siges om mission blandt jøder. Det er også en opgave, som har meget få resultater at fremvise. Det fik jeg øjnene op for i begyndelsen af november

måned, hvor jeg som tilsynsførende biskop var i Israel for at mødes med de to nyansatte danske præster, og hvor jeg samtidig havde lejlighed til at mødes med generalsekretær for Israelsmissionen, Bodil F. Skjøtt, og snakke om Israel og om mission i forhold til det jødiske folk.

Resultater – hovmod og mismod

For hvad svarer man, når folk spørger til missionsarbejdet? Hvor mange har du døbt? Hvilke resultater kan du fremvise? Jeg bliver altid selv lidt ilde berørt, når jeg får disse spørgsmål. Dels virker det vulgært og anmassende, dels synes jeg ærligt talt ikke, at jeg har mange resultater at fremvise. Men det betyder vel ikke, at arbejdet så bare har været forgæves? Den kendte Taize-præst, broder Roger har engang sagt: "Når du sår Guds ord, skal du altid huske at gøre det bagud over skulderen!" Dette har i mange år været et trøsteord for mig, for det minder os om, at vi slet ikke må se efter resultater. Det vil der ikke komme noget godt ud af. For hvis vi vender os om for at se efter virkningerne, så er der to muligheder: Enten ser vi, at det gror, og så risikerer

Bispeparret Steen og Susanne Skovsgaard og deres guide, generalsekretær Bodil F. Skjøtt, sammen med Israelsmissionens udsendinge i Jaffo.

vi at blive hovmodige. Eller også ser vi, at det ikke gror, og så risikerer vi at blive mismodige. Og ingen af delene er gavnlige eller giver frimodighed til det videre arbejde.

Israelsmission som vaccine mod triumfalisme

"I Israelsmissionen har vi ikke de store resultater at fremvise," fortalte Bodil F. Skjøtt. "Det har vi ikke i dag, og det har vi ikke haft i vores 125-årige historie, og det

gælder mission til det jødiske folk i det hele taget. Men vores fokus må ikke være på, om det nytter. Vi er engageret i mission til det jødiske folk i tillid til Guds løfter og Guds trofasthed: At Gud ikke har glemt eller forkastet sit folk. Gud er trofast og holder fast ved og elsker sit folk uanset deres afvisning af Jesus som Messias. Og det skal det jødiske folk have at vide. Vi skylder dem at dele de gode nyheder med dem. Derfor driver vi mission. På den

måde er Israelsmissionen med til at vise, både jøderne og os selv, at Gud er trofast og barmhjertig og holder fast ved sit ord og sin kærlighed." Dermed er og bliver det jødiske folk ifølge Bodil F. Skjøtt et demonstrationsfolk. For hvis det folk, som kender så meget til Gud, og som er så tæt på ham, ikke kan undvære evangeliet, hvor meget gælder det så ikke alle andre folk og os selv? Mødet med det jødiske folk bringer os helt ind til kernen

I fred "for" og fred "med"

Af Lisbeth & Christian Rasmussen, Jaffo

Den Danske Israelsmission og Den Norske Israelsmission inviterede sidst i oktober deres medarbejdere på et par dages retræte i Nahsholim – skønt beliggende ned til Middelhavet. Det var opmuntrende at være sammen med andre, som også er udsendt, men i andre tjenester.

Lige præcis dette mix af forskellige personer med forskellige tjenester forskellige steder i landet og dog med én og samme vision giver en rigtig god dynamik i et sådant fællesskab. Sådant en retræte er et af den slags ryg-stød, der giver lidt ny brændstof og måske en ekstra hestekraft eller to.

En aften havde vi besøg af et par unge kvinder, der deltog i et

forsoningsprojekt, som Musalaha og vore norske venner er involveret i. Konceptet er helt enkelt at skabe en ramme for et møde mellem messianske jøder og kristne palæstinensere. Dette projekt består af to lejre, hvoraf den første i august blev afholdt i Norge, og den sidste afvikles i Jordan i påsken 2010.

Både de messianske jøder og de palæstinensiske kristne kan fortælle om det had til, de forbandelser over og den modvilje mod den anden part, som er en integreret del af de miljøer, som de færdes i til daglig. Og hvordan de også selv bærer rundt på noget af det som en konsekvens af situationer, hvor konflikten har haft personlige omkostninger for dem selv.

Ikke bare i fred for...

Nu har vi efterhånden mødt deltagere fra den slags forsoningsprojekter en del gange de seneste år – også i Danmark, og

Udsendingenes børn - i fred med hinanden...!

i kristendommen, nemlig troen på Jesus som Messias. Det meste har vi til fælles med jøderne, men det sidste og afgørende mangler. Det er som med et telefonnummer. Alle cifrene er ens, bortset fra det sidste, som jødedommen mangler, og som det er Israelsmissionens opgave at give jøder i dag så sandt og rigtigt et billede af Jesus, som det er muligt – trods vores historie – og give dem mulighed for i vores forkyndelse af Kristus at se deres Messias. Det er indlysende, at vi som kristne er uløseligt bundet til det jødiske folk og historie og skylder dem meget; men mest af alt skylder vi dem at forkynde Jesus som Messias. Som Bodil F. Skjøtt udtrykker det: "Hvis ikke den Kristus, jeg tror på, er den Messias, som det jødiske folk venter på, så er han ikke Kristus for mig!"

"Israelsmissionen er derfor en trosstyrkende mission, der kan vaccinere os imod enhver form for triumfalisme" siger Bodil Skjøtt og fortsætter:

"Kristen mission handler aldrig

om store og forunderlige resultater. Det er altid en mission, hvor det er den korsfæstede og opstandne, der er centrum. Og ved at dele det budskab med andre får jeg selv øje for, hvad jeg har fået. Dermed er Israelsmissionen med til at holde os ydmyge. Vi skal ikke være bange for de manglende resultater eller vores egen magtesløshed, for kirken kommer aldrig længere væk fra sin herre end dér, hvor den får magt! Vi må ikke i vores arbejde blive modløse på grund af mangel på store resultater. Men kan vi ikke længere i det, vi gør, få øje på den korsfæstede og opstandne, er der grund til at spørge, om vi som kirke er kommet på afveje!" – slutter Bodil F. Skjøtt.

Tre gode grunde til mission

Man kan sammenfattende sige, at der er mindst tre gode grunde til, at kirken og kristne skal missionere, og ingen af disse argumenter er vel at mærke afhængige af resultater:

For det første skal der missionere, fordi vi er kaldet til det:

det som gang på gang er slående, er det unaturlige skifte, der sker i løbet af disse konferencer. Hvordan disse mennesker, der virkelig ikke bryder sig om hinanden, krydser den linje, det umiddelbart ikke giver nogen mening at krydse. De begynder immervæk at holde af hinanden og lide med hinanden. Hvad foregår der? Vel, ethvert fornuftigt menneske kan regne ud, at det giver mening for fjender at få en våbenhvile, en slags fred til at fungere – for

deres egen skyld, selvfølgelig. Så kan man leve for sig selv – i fred for den anden.

... men i fred med

Men når Jesus kalder os til at elske vores fjender, så stiller han et ideal op, der ikke giver mening. Giv mig bare én god grund til, at man skulle elske sin fjende. Nej, vel. Den findes ikke. Hvad får så disse mennesker til faktisk at gøre det – til ikke bare at leve i fred for hinanden, men

i fred med hinanden? En fred, hvor modvilje afløses af velvilje. En fred, hvor forbandelse afløses af velsignelse. Tja, det giver simpelthen ikke mening. Hvad skal der til for at elske sin fjende? Der kan kun være ét svar: At have mødt én, der gjorde det, selvom det ikke gav mening – Jesus (Rom 5,10). Det er stærkt at opleve, hvordan Guds riges standarder bryder igennem i kød og blod – totalt på tværs af det, der giver mening i vores verden.

gerninger, så godt og klart som muligt. For det tredje skal vi missionere for vores egen skyld. Det er i virkeligheden først, når vi bringer evangeliet videre, at vi bliver opmærksomme på, hvad vi selv har modtaget. Her bliver det tydeligt, at det er ved at give, at vi modtager. Ligesom en god historie først bliver levende, når den fortælles videre, sådan er det også med evangeliet: Det bliver først levende, når det fortælles videre til andre. Hvis vi derimod er tavse, lader det ligge stille og beholder det for os selv, så rådner det i os.

neres, fordi vi er kaldet til det: Gå ud i al verden og gør alle folkeslag til mine disciple. Forkynd opstandens budskab for hele verden! Fortæl alle, at han er opstanden fra de døde! Vi er som kristne, gennem disse nytestamentlige opfordringer, under en befaling, givet af Gud. At missionere er dermed ganske enkelt et udtryk for lydighed imod Gud. Det er hans vilje, at evangeliet skal forkyndes for alle. Han har vel at mærke ikke lovet os, at vi altid skal se store resultater af dette arbejde; men han har til gengæld lovet at ville være med os, alle dage indtil verdens ende. Det må vi holde fast ved og tro – og se!

For det andet skal vi missionere for menneskers skyld. Vi skylder både muslimer, jøder og alle ikke-kristne evangeliet. Mission er som når en tørstende, der har fundet vand, fortæller videre til andre tørstende, hvor der er vand at finde. Selvom de ikke vil tage imod det, og selvom de måske siger, at de er vaccineret imod det, så skylder vi alligevel at fortælle dem om Jesu ord og

Vaccination imod råddenskab og selvoptagethed

Måske er det da også den væsentligste tilskyndelse til og begrundelse for mission. For hvis ikke evangeliet fortælles videre, hvis vi ikke hele tiden ser, at kirkens vigtigste opgave er at være i mission, ja, så visner den. Ligesom en sø vil ende som brakvand, hvis den ikke gennemstrømmes af frisk vand, sådan vil

kirken hurtigt lugte råddent og ligge brak, hvis ikke der hele tiden er en frisk og levende strøm, som gennemstrømmer dens liv og virke.

Kirkens mission er en sådan levende strøm, der holder kirken i live. Den er umærkelig og ikke synlig, tilsyneladende er den også uden resultater; men dybest set er missionsarbejdet livgivende og fungerer som en nødvendig vaccination imod råddenskab, selvoptagethed og magtfuldkommenhed.

"Kast dit brød på vandet, du finder det igen efter lang tid!" Dette vers fra Prædikerens Bog kap. 11 opfordrer til frimodighed og ubekymret. Det kan da godt være, at det ligner spild af tid og ressourcer; men bare vent og håb.

Derfor: Gå ud i alverden og forkynd evangeliet!

God advent og glædelig jul
Tak for medleven og forbøn.
Jeres udsendinge i Israel

Historier på Stella Maris

Godt og vel 20 personer deltog i Israelsmissionens stævne på Stella Maris. Dette stævne er blevet en årligt tilbagevendende begivenhed. I 2010 afholdes det igen i dagene 1.- 4. november.

Hvad jeg som taler specielt husker fra dette års stævne, er sangtiden. Hans Peter Lillelund foreslog en sang fra Hjemlandstoner med reference til, at han huskede den fra sit ophold i Sverige som fem-årig i 1944-1945. Det gav anledning til, at han blev opfordret til at fortælle om sin far, der var en central

person i modstandskampen, og hvordan han og hans familie kom til Sverige. Og efterfølgende gav det anledning til, at de forskellige deltagere gav deres bidrag til, hvordan de havde oplevet årene under besættelsen.

Ja, man skal lytte til hinanden, mens man har hinanden.

kk-h

ISRAEL 2010

Påskerundrejse 28.3, 10 dg.
TemaTour, Jerusalem 7.5, 10 dg.
Rundr. m. nye besøg 8.5, 11 dg.
Løvhyttefestrejse 19.9, 10 dg.
Efterårsrejse 17.10, 10 dg.

Forbehold for ændringer

Bestil vores katalog

REJSE **felix**

75 92 20 22
fxr@felixrejser.dk
www.felixrejser.dk

BOGANMELDELSE:

Krigen i Gaza – og Israels dilemma

Richard Oestermann, Jerusalem, er aktuell med bogen *Krigen i Gaza – og Israels dilemma*. Han er dansk jøde, men har siden begyndelsen af 1960'erne boet i Israel og som journalist siden da dækket begivenheder i Israel ikke mindst til skandinaviske dagblade.

Israelsmissionens danske udsendinge har altid haft et godt forhold til ham. Selv husker jeg, hvordan han i 1976 introducerede mig til David Flusser, professor ved det Hebraiske Universitet i Jerusalem, ikke mindst kendt for sin forskning om Jesus. Og Hans-Ole Bækgaard og

Oestermann – ja, de arrangerede sammen i foråret 2009 en dansk sangaften for jøder i Jerusalem.

Om Oestermanns bog skriver Bodil F. Skjøtt på bagsiden bl.a.: "Læserne får – næsten dagbog-sagtig – information om krigen i Gaza, men også viden om Gazas historie og indsigt i Israels nutidige etiske dilemma, når hverdagen skal leves midt i en konflikt."

En oplagt gavebog til jul

kk-h

Kirke i mission

Menighedsfakultet og Israelsmissionen indbyder til kursus 19.-22. januar 2010. Temaet er "Kirke i mission". Kurset er for præster og andre teologer samt alle, der interesserer sig for, hvordan kirken kan være i mission i dag. Kurset afholdes på MF i Århus.

Hovedtaler bliver den norske professor i kirkehistorie, Oskar Skarsaune, der holder to dobbeltforedrag om henholdsvis:

Oskar Skarsaune

1. "Vi fandt Messias – Jesus-troende jøder i de første fem århundreder"
2. "The uniqueness of Christ – hvis ikke Jesus er jødernes Messias, kan han så være hedningernes?"

Generalsekretær i Israelsmissionen, Bodil F. Skjøtt, holder bibeltimer over tre udvalgte tekster i Apostlenes Gerninger. Der bliver også et foredrag ved tidligere amtsborgmester Erling Tiedemann om emnet: "Skal kristne tie stille". Og meget andet.

Program og tilmeldelse:

Se www.teologi.dk – email: mf@teologi.dk – tlf. 8616 6300.

Om en dansk jødes tro på Jesus
148,-

Bogen om Gaza-krigen 198,-

Hvert sekund tæller 199,95-

Tilbud: 2 til 248 kr.

Fx Richard Oestermanns helt nye bog om Gaza + hans bog om sin egen og andres stærke livshistorier i det moderne Israel.

Krigen i Gaza 198,00
Hvert sekund tæller 199,95 = I alt 398,-
MINUS RABAT: 150 kr. = KUN 248 kr.

Hosianna.dk Bestil på nettet - eller pr. telefon
Udfordringens bøger & musik
7356 1500 - 7456 2202

Foto: Jørgen Hedager

Årsmøde og valg 2010

Israelsmissionens årsmøde finder sted i Christiansfeld lørdag den 20. marts 2010. I forbindelse med årsmødet skal der foretages valg til landsstyret.

På valg er sognepræst Erik Nikolajsen, Herning, som siden 1990 har været medlem af landsstyret og nu synes, at tiden er inde til at trække sig. Han ønsker altså ikke genvalg.

Forslag til kandidater skal sendes til Israelsmissionens sekretariat, Nørregade 14, 6070 Christiansfeld, og være modtaget senest mandag den 11. januar 2010 samt være ledsaget af den foreslåede kandidats skriftlige tilsagn om at lade sig opstille.

Forslag kan stilles af israelsmissionskredse eller 10 medlemmer af Den Danske Israelsmission.

Oberammergau

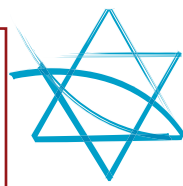

Unitas Rejser er for både krop og sjæl. Vi tilbyder rejser, hvor oplevelsen af kultur og historie er i højsædet. Vi tilbyder rejser med dansk rejseleder, hvor alt er tilrettelagt, og rejser på egen hånd, hvor du selv sætter programmet.

www.unitasrejser.dk
87 231 240

Unitas Rejser

Mere end rejser

Hilsen fra Jerusalem

De nuværende MTP-volontører Dinna Bjerrum og Mirjam Norup har tilbragt nogle måneder i Jerusalem og er halvvejs i deres ophold. De skriver hjem:

"Hvide sandstrande, smukke søer, farverig basar med fremmede lugte og sprog overalt. Vi bliver konstant inviteret til falaffel, humus og arabisk kaffe. Friskpresset appelsinjuice på hvert gadehjørne. Vi har fået venner fra mange forskellige

lande. Israel er landet, der samler alle nationer og kulturer på ét sted. Det er overvældende at lære landet at kende.

Vi er volontører på et hospital nær den Gamle By. Her arbejder vi med ældre patienter sammen med sygeplejersker, der kommer fra hele verden, og ligeledes er taget til Israel for at hjælpe mennesker. De pårørende er meget taknemmelige, fordi vi hjælper dem med at pleje deres familiemedlem.

Generelt møder vi i hverdagen

megen taknemmelighed og glæde over, at vi er kommet herved. Hverdagen er tryk og spændende og vi har frihed til at rejse rundt i byen og landet som vi vil.

At være volontør er en tid i frihed og tjeneste, hvor mulighederne er mange for at lære sprog, kulturer, biblen og dig selv at kende!"

Kærlig hilsen Mirjam og Dinna

INFOBOKS:

Mirjam og Dinna er udsendt gennem programmet Meet The People. Udover dem er også Mette Amby udsendt. Næste hold udsendes ca. 1. februar 2010.

Du kan høre mere om dine muligheder for at rejse ud ved at ringe til Lise på 26744229.

SHALOM NIGHT

- Gud er nær

Israelsmissionens Unge og Lokalforeningen i Kolding inviterer alle med til Shalom Night – Tema: Gud er nær.

Dato: Fredag d. 19. marts 2010.

Tid: fra kl. 16.00 til kaffe og IU-fællesskab til kl. 00.30.

Sted: Ved Israelsmissionens Unges Landskontor, Ydre Missions Hus, Nørregade 14, 6070 Christiansfeld.

Der er mulighed for overnatning til lørdag.

Transport: Der er mulighed for at blive hentet i bil udenfor Kolding Banegård. Nævn blot ankomst med toget til 30292075, senest d. 17. marts 2010.

"Shalom Night: Gud er nær", vil give dig en indsigt i hvad du er medlem af, et godt og givende fællesskab med andre medlemmer og interesserede, et sabbatsmåltid med Messias i centrum, en anderledes forkyndelse af Ordet, lovsang, midnatsmeditation og meget mere. Hold øje med ung.israel.dk.

Generalforsamling

Lørdag d. 20 marts 2010 - efter Shalom Night - er der Generalforsamling for Israelsmissionens Unge kl. 9.30 til 12.00 på Nørregade 14, 6070 Christiansfeld. Det vil være fedt at se alle vores medlemmer denne formiddag.

Over middag starter Israelsstævnet, i fællesskab med Israelsmissionen.

Pris:

Fredag: 80 kr / 60 kr for IU-medlemmer for Shalom Night

Lørdag: 120 kr / 110 kr for IU-medlemmer, for Generalforsamling og Israelsstævne

Fredag-lørdag samlet: 150 kr / 130 kr for IU-medlemmer.

Tilmelding senest d. 5. marts 2010.

Vi ses til Shalom Night og Israelsstævne d. 19-20. marts 2010 i Christiansfeld.

Israelske fester i dansk gråvejrs..

Det var udfordrende at tænke fest, hurlumhej og sang i gaden, når skyerne fejede hen over Jakobskolle i det nordlige Århus, men ikke desto mindre var temaet "Jesus og Israels fester" da en stor gruppe IU-medlemmer mødte op til Fall Fuel 2009.

Vi var spændte på at modtage undervisning, lovsang, mad, hygge, snak, fællesskab og gensyn med gamle volontører fra enten Jews for Jesus, Impact Israel 09 eller Meet The People-volontører fra foråret 2009. Temaet blev slået an med en to-dages gennemgang af Israels tre valfartsfester; påsken, pinsen og løvhyttefesten. Og påsken blev leveret på en helt ny måde, idet IU-Århus præsenterede henholdsvis påske og sabbat,

kun afbrudt af Hans-Ole Bækgaards videregivelse af påskens højdepunkt; nadveren! Om aftenen samlede vi os foran skærmen for at hengive os til en del af IU's formålsparagraf; at gå imod antisemitisme. Filmen "Drengen i den sribede pyjamas" fik os til at tænke over hvad der skete mod jøderne under 2. Verdenskrig, og efterlod os alle med et gys.

Dagen efter modtog vi undervisning om eksempelvis løvhyttefesten af lektor på Menighedsfakultetet Morten Hørning Jensen og vi sad slutelig tilbage med rejser ind i den jødiske fejring af påske, pinse og Løvhyttefest og måtte erkende at de jødiske fester var en stor del af Jesu tilværelse. Tak til alle for en rigtig dejlig og fed weekend!

Vi glæder os meget til næste års Fall Fuel 2010 d. 29-30. oktober.

Kort Nyt

Medlemsskab på UNG.ISRAEL.DK

Nu er der åbnet op for at tegne et medlemskab af Israelsmissionens Unge via internettet. Idet du modtager denne avis, er du sikkert allerede medlem. Derfor er dette en oplagt mulighed for at fortælle din ven om muligheden for at blive medlem! Det koster kun 75 kr om året.

Gratis Teol-kursus i januar 2010

IU har i fællesskab med Menighedsfakultetet (MF) skabt en enestående mulighed. Hvis du er medlem af IU er årets Teolkursus helt gratis for dig, undtagen festmiddagen. Fortæl at du er IU-medlem ved tilmeldingen til MF og modtag alt frit. Bliv medlem i dag!

Mødefolder 2010

Nu er mødefolderen for 2010 færdig. Bestil den gennem unge@israel.dk og book ét af vore mange mødeholdere, der i alt udbyder 15 forskellige foredrag hen over 2010. Få en aften med mission, forsoning og identitet til jøder og kristne i Danmark.

Ny adresse?

Er du flyttet i 2009, men har glemt at informere IU-Landskontoret (unge@israel.dk), så fortæl os det i dag, og modtag vore avis, tilbud, nyhedsbreve og andet til din dør.

Af Maria Mark Hansen

Efterårstur til London

Jews for Jesus

Turens første stop var hos Jews for Jesus – og sikke en varme vi blev mødt af, straks vi trådte over dørtærsklen. Knus, smil, kaffe og glade ansigter var hvad vi mødte, efterfulgt af fem timers solid og spændende undervisning om de bibelske fester.

For mig blev det ret stærkt, at min første oplevelse i London var med Jews for Jesus. Midt i min begejstring for at være kommet til en ny by og et nyt land, blev jeg pludselig helt varm inden i. Det var helt særligt at føle, at vi som kristne, og som en del af IU, er med i et kæmpe stort og hjerteligt kristent fællesskab på tværs af landegrænser, sprog, hudfarve, alder og hvad der nu kan adskille mennesker. Her herskede glæde og hengivenhed!

Tid til sightseeing

Hvad er mere oplagt end at starte en sightseeing i London med den jødiske bydel? Så det var, hvad vi gjorde, og det blev en rigtig god

indledning til de efterfølgende jødiske programpunkter. Snart blev det nemlig tid til både Holocaust-museum, besøg i en gammel synagoge og meget mere.

Inden vi kom så langt, sneg en mærkelig følelse sig pludselig op i mig. Vi var midt i en guidet tur rundt til Big Ben, Buckingham Palace, Hyde Park og mange flere "must-see-London-steder", da jeg simpelthen manglede at nogen havde tjekket min taske for bomber og andet farligt. Sidst jeg var i en storby, var i Jerusalem, hvor der jo er tjek alle mulige steder, så det virkede helt forkert at kunne bevæge sig frit. Men jeg skulle snart få mine tjek.

Nu var det nemlig tid til besøg hos den israelske ambassade. Her blev vi mødt af to betjente, der udover den høje engelske politihat, så helt israelske ud med skudsikker vest, pistol og walkie-talkie, - og ind fik vi ikke lov at komme. Det er tankevækkende, at selv jøder i Europa er nødt til at tage så skarpe forholdsregler, efter bitre erfaringer

med angreb og selvmordsbomber.

Ferie med mening

Efter fire indholdsrige dage i London var det syv trætte kroppe, der kom hjem til sidste del af efterårsferien. Trætte kroppe ja, men også fyldte af glæde over at mærke det varme kristne fællesskab i både Jews for Jesus og i den store Hillsongs-kirke. Fyldte med indtryk og oplevelser fra London by, fra gåture ved Themsen, røverhistorier om gamle konger og spøgelses på slottet, fra musicals og metroture, fra nye vinkler på - og spørgsmål til det at være kristen, at være jøde, at være messiansk jøde – og til det at være mig, midt i alt dette.

At tage på studietur med IU giver ferie med indhold – og det giver mening!

TAK for en dejlig tur!

Bliv medlem på UNG.ISRAEL.DK

- og støt vores arbejde med et kontingent på kun 75 kroner om året. Du skal blot skrive den ovenstående web-adresse ind og finde indmeldelsesmuligheden på forsiden. Tryk på vores logo, og du kan blive medlem i dag! IU søger nye medlemmer netop nu og ønsker samtidig at allerede IU-medlemmer, husker at betale deres kontingent for 2009.

Giv en JULEgave til IU!

IU er i en meget vanskelig økonomisk situation - og vi vil gerne opfordre ung som gammel at give en gave til IU. Hvis du giver en gave i 2009 eller 2010 på over 500 kroner, kan du trække det fra i skat. Det vil sige at staten betaler halvdelen af din gave til IU! Lyder det ikke som en god ordning? Det synes vi og håber at du vil støtte vores administrative arbejde for at drive mission til jøder.

og det liv du bringer, hvor end du går.

Skriv endelig, hvis du har spørgsmål om en aktuel frustration på marianneleer@gmail.com Brug for mere inspiration? Se: www.marianneleer.dk

Det første skridt til at finde din passion:

"Genopdag dine gode historier" Du kan sætte dig ned og finde de tre bedste højdepunkter fra din tur. Fortæl en anden om de bedste højdepunkter på din tur med Israelsmissionens Unge. Når du fortæller dine historier, vil andre sikkert blive smittet af din begejstring. Du vil selv få en god fornemmelse i kroppen, fordi du genoplever de fantastiske øjeblikke. Det er en slags win – win situation. I dine historier er din passion. Det kan du høre meget mere om i min næste artikel, der handler om, hvordan du opdager din passion.

Jeg skriver disse ord, fordi min passion for livet er, at du kommer til at blomstre som den du er skabt til at være. Det indebærer, at du kommer til at tro på dit potentiale,

Jeg kender til det at vende tilbage fra Israel og ikke vide, hvordan jeg kan få vendt min iver til frugtbar arbejde i Danmark. Jeg kom med i Israelsmissionens Unges bestyrelse, fordi det havde noget med mission at gøre. Men faktum er, at mission for mig er ikke at sidde og lave strategi. Mission for mig er at møde virkelige mennesker. Derfor blev bestyrelsesarbejdet en udfordrende post, hvor jeg følte at der var for langt imellem de virkelige mennesker. Jeg vil gerne hjælpe dig til, at din iver og frustration må blive til glæde og relevant arbejde for dig og Israelsmissionens Unge.

Tasken på ryggen, billetten i hånden, Metrooversigtskortet for næsen og en masse spændt energi og glæde over det der venter, var status for den lille rejsegruppe på seks deltagere og rejseleder Peter Madsens første morgen i London. Allerede her var indtrykkene mange; på rulletrapperne står man eksempelvis pænt i højre side og går op i venstre side – imponerende!

Passion

Har du lyst til at (gen)finde din passion i Israelsmissionens Unge? Marianne Leer kender IU indefra og arbejder som konsulent - hun har PASSION FOR PASSION!

Jeg ved ikke, om du kender det, at man kommer hjem med nogle fantastiske oplevelser fra en rejse med Israelsmissionens Unge, men at man ikke kan få omsat sine oplevelser? Man prøver alt, hvad man kan, men sidder tilbage med frustrationer. Hvordan kan man lave mission i Danmark, som er relevant for jøder? Indimellem kan der komme flere spørgsmål end svar.

Israelsmissionens Unge

Vigtige informationer

IU kontoret:
Ydre Missions Hus,
Nørregade 14
6070 Christiansfeld

Tlf. 7456 2233
www.ung.israel.dk

Ungdomssekretær
Peter Madsen (redaktør s. 7-8)
unge@israel.dk - Tlf. 3029 2075
Volontørkoordinator
Lise Søndergaard - iu@israel.dk
Personlig assistent
Tobias N. Olesen - PA@israel.dk

IU-formand:
Peter Bach Nikolajsen
peterbach30@hotmail.com

Eventkoordinator:
Heine H. Nielsen
event@israel.dk

Projekter:
✧ Meet The People
✧ Forsoningsprojektet Musalaha
✧ Studenterarbejde i KFS/IFES
✧ Jews For Jesus